

ren iets over te hebben voor elkaar. We willen hen niet in de patiëntenrol duwen maar juist appelleren aan het gezonde stuk, aan wat ze allemaal wél kunnen. Pas als je rust hebt aangebracht door duidelijke grenzen te stellen en hen goed bezig te houden, dan kan het gedrag wat veranderen en dan pas kun je eventueel met succes iets aan de intrapsychische problemen doen. We hebben een vrij gesloten systeem en dat is effectief omdat er niet aan te ontsnappen valt. De perio-

de dat men jongeren op vroege leeftijd zelf liet beslissen, is voorbij. Het is juist vaak door gebrek aan pedagogische begeleiding dat jongens hier naar het internaat komen. Het gros van de jongens was notoire spijbelaar. Dat gedrag verdwijnt hier doordat school, leeftijdsgroep en vrije tijd in één hand zijn.'

Internaatsschool

De jongens die op Aekinga geplaatst worden zijn te oud voor speltherapie

en te jong voor psychotherapie. De meesten hebben problemen thuis, op school en in de vrije tijd. Ze komen terecht in een van de zes leefgroepen die in verschillende paviljoens zijn ondergebracht, sommige nieuw, de meeste oud. Iedere leefgroep heeft vier begeleiders.

De internaatsschool voorziet naast vakken als Nederlands, Engels en rekenen voornamelijk in technische vakken: metaalbewerking, houtbewerking, schilderen, consumptieve vakken. De bedoe-

'Door de week moet je om half tien naar bed.'

Robert van Andel wordt in februari 16 jaar en zal rond die tijd verhuizen naar het kamertrainingshuis in Heerenveen. Hij leidt me rond over het terrein van Aekinga. Het is vlak voor de Kerst. De schoollokalen worden opgeruimd en schoongemaakt door leerlingen, de eetzaal wordt versierd voor het kerstdiner van de volgende dag en in een van de lokalen zitten een paar docenten heel zoet kerststukjes te maken.

Robert graait in de diepe zak van zijn jack en haalt er een voorwerp uit, omwikkeld met een theedoek: als kerstcadeautje voor zijn oma heeft hij op de metaalwerkplaats een prachtig koperen olielampje gemaakt. Uit een laatje haalt hij de onderdelen voor een tweede exemplaar tevoorschijn.

Robert komt uit Groningen en vindt het in Aekinga veel te saai en veel te stil. 'Door de week moet je om half tien naar bed en je krijgt maar een heel klein beetje zakgeld, f 8,25. In Groningen brak ik altijd in, dus ik had altijd geld. En daar sterft het van de discotheken. Hier heb je er maar één.'

Roberts komst naar Aekinga, ruim een jaar terug, is het

werk geweest van de leerplichtambtenaar in Groningen. De MAVO beviel Robert niet ('elke dag huiswerk'), de eerste klas LTS ging prima, maar in het tweede jaar overleed zijn moeder en toen ging het ook mis op school. Hij spijbelde en maakte deel uit van een groepje jongens dat regelmatig inbraken pleegde. Op de internaatsschool wisten ze hem weer zover bij te spijkeren dat hij straks gewoon in de derde klas van de 'buiten-LTS' kan meedraaien.

Weggelopen

Robert: 'Begin december hoorde ik dat er een plaats voor mij was in Heerenveen. Een tijdje geleden was dat ook zo, maar toen kreeg een jongen van buiten het internaat, die al in Heerenveen op school zat, voorrang. Dat vond ik wel jammer, want ik wil hier graag weg. Ze letten hier zo op je. Om de kleinste dingen maken ze problemen, bijvoorbeeld als je vijf minuten te laat binnen bent. Ik ben wel eens weggelopen, maar dan ben je zo weer terug. Mijn vader is nog mijn voogd en die heeft ervoor gezorgd dat ik terug ging. Ach, ik kwam de tijd wel door. Je kunt veel sporten: boksen,

voetbal, judo en fitness. En ik heb veel vrienden gemaakt. Een paar daarvan zitten al in Heerenveen.

Ik heb hier wel veel geleerd. Vroeger had ik overal schijt aan, zat een beetje in de criminele sfeer, hield me niet aan afspraken.'

Alternatieve straf

Hij is zeer optimistisch over zijn toekomst. Eerst nog even dat akkefietje van die 50 uur dienstverlening als alternatieve straf wegwerken: 'Ik moest eigenlijk tien dagen zitten en dat had ik liever gedaan, want ik heb geen zin om plées te gaan schoonmaken.'

Als het aan hem ligt is ook de kamertraining in Heerenveen een zaak van korte duur. Het liefst wil hij terug naar Groningen, op kamers dan en hij rekt erop dat hij alle medewerking krijgt van zijn toezienend voogd: 'Die helpt me wel.'

Wat er zo aantrekkelijk is aan Heerenveen? Robert kent de regels daar niet precies, maar weet zeker dat er meer vrijheid is: 'Je krijgt een eigen kamer. Je mag misschien zelf boodschappen doen en eten koken. Je hoeft niet zo vroeg binnen te zijn. En je gaat naar een gewone school.'(KB)